

det er jo ogsaa ganske vist, at der i Theorien kan siges saa meget derfor, at det næsten er vanffeligt at svare derpaa, men der er dog een Grund, som den ærede Folkethingmand ogsaa støttede sig til, og med Hensyn til hvilken jeg troer, at han har overseet en væsentlig Omstændighed; han støttede sig væsentlig dertil, at Creditforeningerne i ethvert Tilfælde vilde sikke Eiendomsbesidderne; men jeg er bange for, at han dog her har taget feil, thi dette er ikke alene nu, saaledes som Sagerne under almindelige Forhold staae, forbundet med et Offer af $\frac{1}{4}$ pCt. aarlig, foruden Tabet ved Salg af Obligationerne, men, hvad jeg troer endnu mere vilde komme i Betragtning, det er, at, dersom Rentefoden paa Laan i faste Eiendomme blev frigivet, og naar, som Folge deraf, da Laantagerne, som hidtil havde faaet Laan til 4 pCt., bleve nødsagede til at søge dem i Creditforeningerne, da vilde derved paa eengang komme en saadan Masse Creditforeningsobligationer i Markedet, at Tabet paa Coursen vistnok let vilde komme til at oversige hvad den ærede Taler antog, 3—4 pCt. Medens jeg saaledes paa det Bestemteste maa udtaale mig imod en almindelig Frigivelse af Rentefoden ogsaa for Laan i faste Eiendomme, forekommer det mig dog, at det ærede Fleertal af Udvalget paa den anden Side ikke i sin Indstilling har taget tilstrækkeligt Hensyn til en anden Kategorie af Eiendomsbesidderer, som i ethvert Tilfælde ere interesserede i Spørgsmaalet, men som, naar der ikke er Spørgsmaal om en almindelig Frigivelse af Rentefoden, men kun om en saadan Frigivelse som den, der er bragt i Forslag af Udvalgets Mindretal, i høj Grad ville være interesserede deri, det er navnlig de Laantagere, der allerede til en vis Grad ere forhæstede, men for hvem en mindre Capital mod et secundært Pant kan være af overordentlig Nytte, og for hvem selv en noget højere Rentefod godt kunde svare Regning. Det ærede Fleertal i Udvalget har vel gjort en Indstilling, hvorefter saadanne Laantagere ved Beslutning kunde faae Afgang til saadanne Laan, men det ærede Fleertal indskrænker til lige denne meget betydeligt ved kun at sætte som Maximum 6%. Jeg skal afsee fra, at det vistnok ikke er ønskeligt at vedligeholde det mini-

sterielle eller kongelige Bevillingssystem, naar det paa nogen Maade kan undgaaes, men jeg vil holde mig til selve Fleertallets Indstilling og da gjøre opmærksom paa, at det dog i Grunden vil falde sammen med en Frigivelse af Rentefoden til samme Udstrækning, kun under byrdesfuldere Betingelser. Jeg kan nemlig ikke indsee, at Indenrigsministeriet kunde nægte nogen som helst Ansøgning om Bevilling af saadanne Laan; naar f. Ex. en Laantager og Laangiver for et secundært Pant efter $\frac{2}{5}$ ere blevne enige om en Rentefod af $4\frac{1}{2}$, 5 eller $5\frac{1}{2}$ pCt., da forekommer det mig klart, at det næsten ikke er tænkeligt, at Indenrigsministeriet kunde nægte en saadan Bevilling. Resultatet af Udvalgets Fleertals Indstilling vilde altsaa kun være en Forbyrdelse af Laanet, i Forbindelse med større Besværligheder ved at erholde det. Der er endnu en Omstændighed, som jeg skal tillade mig at henlede det ærede Udvalgs og de enkelte Medlemmers Opmærksomhed paa, nemlig, at det forekommer mig meget tvivlsomt, om man ikke snarere skulde søge Forholdet mellem Laanet til 4 pCt. og Laanene med ubunden Rentefod baseret paa en anden Grund end Taxation. Man kunde stille det saaledes, at man siger: secundært Pant med en højere Rentefod kan indrømmes, naar det secundaire Pant ikke overstiger første Prioritets Laan. Sæt f. Ex. at der i en Eiendom staaer 10,000 Rd. paa 1ste Prioritet, saa kunde man lade Rentefoden ubunden for den næste Prioritet indtil et Beløb af 10,000 Rd. Dersom dette havde været for mig selv utvivlsomt det Rigtige, vilde jeg have stillet Vædringsforslag i denne Retning, men jeg har virkelig nogen Tvivl i saa Henseende, og jeg skal derfor kun henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed derpaa, fordi man dog derved kunde undgaae de Synderligheder, som kunde følge af Vædringsforslagene, dersom de vedtoges i den Stikkelse, hvori de foreligge.

Indenrigsministeren: Jeg maa foreløbigen bede den ærede Forsamling undskylde mig, dersom jeg skulde udtrykke mig mindre tydeligt og mindre fuldstændigt, end jeg kunde ønske, da jeg for Øieblikket er noget upasselig. Det er af den ærede Rigsdagmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Broberg) bemærket,